ஓம்

கொப்புடையம்மன் மீது

காரைக்குடி அரு. அ. அரு. ராம.
அருணுசலம் செட்டியாரவர்கள் பாடிய

பிரார்த்தனைப் பாடலும் வருகைப் பதிகமும்

வெளியிடுபவர்: அரு. ராம. முத்துராமன்.

உலகம் யாவையும் படைத்துக் காத்து அருளும் ஒன்றை இறைஎன்பர் பெரியோர். அப் பரம்பொருளை ஆணாகவும், பெண்ணாகவும் வழிபடுவோம் நாம். எனவே இறைவன், இறைவி என்று திருப்பெயர் சூட்டி மகிழ்வோம். சமய நூல்களும், பால் வேறுபாடு புலப்பட ஒரே பொருளை உணர்த்துவதான பரன், பரை என்ற சொற்களால் நமக்கு உணர்த்தும். தமிழகத்தில் அம்மைக்கு வழங்கி வந்த பழந் திருப்பெயர் 'கொற்றவை' என்பதாகும். அப்பெயரே பிற்காலத்தில் 'துர்க்கை' என்றாயிற்று.

இறை என்ற ஒன்று, பால் காரணமாக 'இறைவன்', 'இறைவி' என்று இரண்டாயிற்று. இறைவன் ஒன்ருக இருந்தது, 'பிரமன்', 'விஷ்ணு', 'சிவன்' என்று மூன்ருயிற்று. அப்படியே, இறைவியும் 'பிராமி', 'வைஷ்ணவி,' 'சிவை' என்று மூன்ருயிற்று. இறைவனுக்குப் பல வேறு பெயர்களும், உருவங்களும் அமைந்தமையைப் போலவே, இறைவிக்கும் ஏற்படலாயின. ஒன்று மூன்ருகி, ஐந்தாகி, ஏழாகி, ஒன்பதாகி இன்று இறைவிக்கு எண்ணற்ற திருவுருவங்களும் திருப்பெயர்களும் விளங்கக் காண்போம்.

பிடித்த பெயருக்கு ஏற்ப மூர்த்தியைப் படைப்பதும், கிடைத்த மூர்த்திக்கு ஏற்பப் பெயரைச் சூட்டுவதும் நமது மரபு. காரைக்குடி காக்கும் தெய்வத்திற்கு, காதில் "கொப்பு" என்னும் அணி சிறப்பாக இருத்தல் காரணமாகக் கொப்புடையாள் என்னும் திருப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொப்புடையம்மன் என்றும், கொப்புடைய நாயகி என்றும், மக்களெலாம் வாய் நிறையச் சொல்லி மகிழ்வார்கள். அம்மையின் அருள்திறத்தை நாமெல்லாம் நன்கறிவோம்.

அம்மையிடம் பேரன்பு பூண்டு அவள் பணியில் ஈடுபட்டு வழிவழி அறங்காவலர்களாக விளங்குவது அரு. அ. குடும்பம்.

அந்த ஈடுபாட்டின் காரணமாக, திரு. அரு. அ. அரு. ராம அருணாசலம் செட்டியாரவர்கள் அம்மையின் மீது பிரார்த்தனைப் பாடலும், வருகைப் பதிகமும் பாடி, 50 ஆண்டுகட்கு முன் வெளியிட்டுள்ளார். அவர் தம் பேரன், திரு. அரு. ராம. முத்துராமன், கொப்புடையம்மனின் மூலஸ்தானமாகும் காட்டம்மன் கோவில் கும்பாபிஷே நாளான இன்று, அதை வெளியிட்டு மகிழ்கிறார். நாமும் அவற்றைப் பாடி, அவளடிமலரைப் பரவி, அம்மையருள் பெற்றுய்வோமாக!

விகாரி, தை, உஅ
10—2—1960

திருநெறிக் கழகம்,
காரைக்குடி.

காப்பு

வடிவு உடையாள், கொப்புடையாள்,
மா மேவும் காரைக்
குடி உடையாள் மேற் பதிகம்
கூற. — படி அனைத்தும்
தந்தனையே தந்தருளும்
தந்திமுக! உன் இரு ப -
தந்தனையே தந்து, அருளும்
தா.

பிரார்த்தனைப் பாடல்

சீர் கொண்ட சுவண மலி உவனை நகர் அரசு புரி
    திறம் மருவும் அரி முதல ஆம்
தேவர் முப்பத்து முக் கோடியும், கிம்புருடர்,
    சித்தர், சாரணர், முதலியோர்
ஏர் கொண்ட மது ஒழுகு கமல மலர் என எழில் கொள்
    இணையடிகள் பரவ அவிரும்
ஏகாந்த வல்லியே! பாகு ஆர்ந்த சொல்லியே!
    இன்பப் பெருக்கு அமுதமே!

கார் கொண்ட வண்ணன் ஆம் கண்ணன் மகிழ் தங்கையே!
கருணை மழை பொழியும் முகிலே!
கங்கை நதி புங்க மதி தங்கு சடை அம் கணன்
காமாரி பங்கின் மணியே!
தேர் கொண்ட தெரு மருவு திகழ் பவனிவரு பெரிய
செல்வியே! என்னை ஆள்வாய்;
திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு
தேவி கொப்புடை அம்மையே! (1)

சங்கரி! பராசத்தி! கௌமாரி! மாதங்கி!

சச்சிதானந்த ரூபி!

சர்வ பரிபூரணி! பவானி! சிவை! வாராகி!

சாம்பவி! பரஞ்சோதியே!

புங்கவி! நினைந்தவர் வரம் தரு சுதந்தரி!

புரந்தராதியர்கள் போற்ற

பொற்பு மிகு விற் பரவு பொற் சிகரி விற் பொலிசெய்

பொற் கை அரனுக்கு ஓர் இடம் ஆர்

பங்கு உறைசெய் மங்கை வளர் செங் கைமிசை கங்கை நதி
பரவு நிறை கருணை வடிவே!
பரவும் அடியவர்கள் மன இருள் அகல வளர் ஒளிசெய்
பானு ஆம் ஞான மணியே!
திங்கள் அணி செஞ் சடை விளங்கும் அகளங்கி! மிகு
சிறியனேற்கு அருள்செய் அம்மா!
திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு
தேவி கொப்புடை அம்மையே! (2)

பூரணி! புராதனி! கராசலம் நிராசையொடு

போர்த்திறம் மறந்து, வாடிப்,

பொற்புறு மடுக்கண் மிக எய்த்து, முதலைப் பெரிய

பொறி வாயின் நின்று வெருவி,

'ஆரணத்து உறை ஆதிமூலமே! சோதியே!

அதிக கருணைப் பெருக்கே!

அண்ணலே!' என அழைத்திட வந்து காத்தருள்செய்

அரி சகோதரி! பெருமை ஆர்

தாரணி புரந்த ஜெய வீரனும் பாண்டியன்

தவம்அதனில் வந்து உதித்த

தனையை! அனை! அனவரதம் உனது மலர் அடி பரவு

தனையன் எனை ஆள்வை; அம்மா!

தேர் அணியுடன் தெருவினில் பவனிவருகின்ற

தெள் அமுதமே! சிறந்த

திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு

தேவி கொப்புடை அம்மையே. (3)

மரு மேவு மலர் மேவு திருமாது, கலைமாது,

வந்து இரு புறத்தும் நின்று,

வளர் ஒளிசெய் கவரி திரை அசையவிட, அருள்புரியும்

வனிதை! அதி சுமுக வதனி!

உரு மேவு தரு மேவி, ஒளி மேவு வசு ஆகி,

உற்ற நாட்டரசன் முதல் ஆம்

உம்பர்கள் வணங்கு பத நங்கையே! அடியவர்க்கு

ஒய்வு இன்றி உழலு நோய் ஆம்

கரு மேவு ஜனபதம் அடைத்து, நிறைதரு பெரிய
கருணை மழை பொழியும் முகிலே!
கந்துகத்தொடு, மருவு சந்தனத்திடை, அடியர்
கண் கழித்திட, வளம் சேர்
தெரு மேவி வரு தாய்! உனது பாத மலர்மீது
சிந்தையுற எற்கு அருள் செய்வாய்!
திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு
தேவி கொப்புடை அம்மையே! (4)

கங்காளி! திரிசூலி! அம்பிகை! பராசத்தி!

கௌமாரி! காத்யா யனியே!

கஞ்சலோசனி! கௌரி! வஞ்சமாம் மனமுடையர்

காணரிய ஞான வடிவே!

பொங்கு ஆழியிடை வந்த விடம் உண்ட கண்டனைப்

போற்றினே, உளத்து வைத்து;

பொன்முடி கவித்து நவ மணி குலவு மணிகளால்

பொற்புறச் செய்து நிதமும்,

மங்காத செல்வப் பெருக்கினெடும் அரசு செய

வைத்த, மதி வதன நிதியே!

'மதிஇல் அதி மடையன்' எனும் அடியன் என உனது மனம்

வைத்து எனை ஆளும் அம்மா!

செங்காவி பொங்கு ஆவி மங்கா அகன் காவு

சிங்காது சூழ்ந்து எழில் செய்,

திருமாது குடியாக வளர்காரை நகர் மேவு

தேவி கொப்புடை அம்மையே! (5)

முத்தணி கொள் மத்தகமது ஒத்திடு தனத்தியர்கள்

முகமதியிலே, நுதலிலே,

முளரி மலர் என எழில்செய் இரு விழியின் வழி ஒழுகு

முதிய அபிநய மதனிலே,

நத்து அன கழுத்தினிடை, நடை நொடியிலுடை இடையின்

நாடி மிக வாடிடாது,

'நதி, அரவு, மதி, மருவு சடையுடைய பரமன் இடம்

நண்ணிவளர் பெண்ணமுது' எனும்

முத்திவித்து ஆம் உனது பத்தர் மனம் மகிழ்வி னெடு
முதன்மை பெறு கூட்டமதிலே
முருகு விரி கமல மலர் எனும் உனது திருவடியில்,
முசு எனத் திரியும் என்தன்
சித்தம் நிறையாகவே வைத்திடக் கருணைபுரி
செல்வி! பல வளம் நிறைந்து
திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் வேவு
தேவி கொப்புடை அம்மையே! (6)

வேல் எடுத்து அடு, கொடிய ஆலம் ஒத்திடும், அரசு
வேலை அட்டு எழு பரவை சூழ்
மேதினிக்கு அரிய துயர் தீர்தரப் புரிகுழகன்
வேதனுக்கு அருள்செய் குகனும்

கோலம் முற்றிடு மயிலின் ஏறி எற்கு அருளவரு
கோமளப் புதல்வன் அனையே!
கோசலைக்கு அருமை மகன் ஆனவற்கு இளையை! உமை!
கூடலுக்கு அரசி! பரை! 'மா

ஞாலம் முற்றிலும் உதவு தாய்'எனப் புலவர் பணி
    நாரி! முக் கணிய மலேயே!
நாடி நித்தமும் உனது தாள்களேப் பரவிவரு
    நாயகருக்கு அருள்செய் திருவே!
சீலம் எப்பொழுதும் அறியாத சொல் பகரும் மதி
    சேரும் இச் சிறியன் எனே ஆள்.
திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு
    தேவி கொப்புடை அம்மையே! (7)

மலை ஒத்த புயம் உற்ற மத அத்தி வதனத்தன்
மா கயன் எவ் ஆயுதத்தும்
மடியாத செயல் கண்டு, பரமன் அருள் வரம் என
மதித்து, அரனை உன்னி மன்னும்
கலை ஒன்றுடன் இரண்டு பிறை என்று மிளிர்கின்ற
கவின்வலக் கொம்பு ஒடித்துக்
கைக்கொண்டு, விட்டு, உடல் படியிடைப் பொடித்து அடல் செய்
கடவுள், உலகங்கள் காத்த

நிலையுறு மணிப் புயன், புலவர்கள் துதிக்க மிகு

நேயம் வைத்து ஆண்டபெருமான்,

நித்தியானந்தன் ஆம் ஏரம்பனைப் பெற்ற

நிமலி! பரை! சிவை! அமலையே!

சிலைதனைச் சிலை எனக் கொண்ட பரமன் இடம் மருவு

செல்வியே! சிறியன் எனை ஆள்.

திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு

தேவி கொப்புடை அம்மையே! (8)

மங்கையர்கள் கொங்கையிடை இங்கிதம் முயங்கி மிக

வருகின்ற பெருநோய் களுடன்

மட்டிலாத் துயரில் அடிபட்டு, அதனிலே மனம்

வருந்திவருகின்ற பிணியும்,

மங்கு மன வஞ்சகர்கள் நெஞ்சில் நினைந்து செய

வரு பில்லி, சூனியம், மா

வனம் மருவிவரு விலங்காதிகளினுல் என்றும்

வரு பயம், பிற அனைத்தும்,

புங்கமுறும் உனது அடியார் அடையாது காத்திடும்

பூரணி! புராதனி! சிவை!

புனிதர் அக மகிழவரு கருணை பொழி அமுதமே!

புண்ணியம் வளர்த்த திருவே!

சிங்க வாகனம் ஏறு செல்வி! என் புவம் எலாம்

தீர்த்து, ஆண்டு, கருணை புரிவாய்;

திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு

தேவி கொப்புடை அம்மையே! (9)

மகமாயி! 'செக மாயை புக மூழ்கி மிக மாழ்கு
மனிதர் உனது அடியின் நேயம்
வதியும் மனம் உடையர் ஏனின் அவர்கள் கடவுளர் கணித
மருவு பதம் உறுவர்' எனவே
மிகுவாய மறை கூறும் எனில், நினது மகிமைதனை
விரிய உரை தருவர் எவரே?
விஜயம் மிகு திரிபுரரை அரை நொடியில் படுபொடிசெய்
விமல நகையுடையவன் இடம் ஆர்

தகை மேவு நிதியமே! தந்திமுகத்து ஐந்துகரத்

தனயன் மகிழ் இனிய அனையே!

தனதன் என நனி கனகம் மிக உறினும் உனது அடிச்

சார்பு இலார் பெருமை இலரே;

திகழ்கார வரை ராசன் மகள் ஆன சிவகாமி!

சிறியேனை ஆள்வை அம்மா!

திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு

தேவி கொப்புடை அம்மையே! (10)

தாயார் வயிற்றில் பிறந்து, புவிமீது யான்

தன்மம்அது செய்தும் அறியேன்;

'தஞ்சம்' என வந்தவரை 'அஞ்சவேண்டாம்' என்று

சாற்றும் வகை தானும் அறியேன்;

ஆயாசமாய் வரும் அடியார்களுக்கு அன்னம்

அன்புடன் அளித்தும் அறியேன்;

அந்தணர்கள், பெரியோர்கள், தாய், தந்தை, குரு தெய்வம்

அடிதனை வணங்கி அறியேன்;

ஓயாமல் மாதரின் மயல்கொண்டு நிதநிதமும்

ஓடித் திரிந்து அலேகுவேன்;

உன்னே நினேயாமல் உறு பாவியேன் என்னினும்,

உனேப் பணியும் இராமசாமிச்

சேய் ஆனதால், என்னே அலேய விடல் நீதியோ?

சித்தம்வைத்து ஆள்வை அம்மா!

திருமாது குடியாக வளர் காரை நகர் மேவு

தேவி கொப்புடை அம்மையே! (11)

முற்றும்

காப்பு

(11)

ஞாலம் புகழ் காரை நல் நகரில் கொப்புடையாள்

மேல் அம் பதிகம்அதை விளம்ப—சீலம் மிகு

கொந்தளகபாரக் குமரி தரு தந்திமுக!

வந்து உன் அருள் தந்து ஆளுவாய்.

பொன்னே! வருக; அமரர் தொழும்
    பூவே! வருக; பூ ஈன்ற
அன்னே! வருக; அறம் வளர்த்த
    அணங்கே! வருக; அருள் அளிக்க
இன்னே வருக; இமயமலை
    ஈன்றாள்! வருக; எழிற் காரை
மன்னே! வருக; கொப்புடைய
    மாதா! வருக. வருகவே, (1)

திருவே! வருக; நாரணி ஆம்
    தேவி! வருக; சிறந்த மலர்த்
தருவே! வருக; மகிஷனை முன்
    தகித்தாள் வருக; தமியேனின்
குருவே! வருக; நற்காரைக்
    குடியாள்! வருக; குணம் மணக்கும்
மருவே! வருக; கொப்புடைய
    மாதா! வருக, வருகவே. (2)

தேனே! வருக; காரைநகர்த்

தேவே! வருக; சிறந்த மலர்க்

கானே! வருக; இனித்த சுவைக்

கரும்பே! வருக; கருணை செயத்

தானே வருக; சண்முகற்குத்

தாயே! வருக; தக்கன் அருள்

மானே! வருக; கொப்புடைய

மாதா! வருக, வருகவே. (3)

குயிலே! வருக; கோணம் கைக்

கொண்டாள்! வருக; கொள் கருணைப்

புயலே! வருக; பட்டாடை

புனைந்தாள்! வருக; அழகுக்கு ஓ-

வியமே! வருக; வாணி தொழும்

வித்தே! வருக; வியன் காரை

மயிலே! வருக; கொப்புடைய

மாதா! வருக, வருகவே. (4)

நங்கை! வருக; வலைஞர் குல

நாரி! வருக; நலம் அருள

இங்கு வருக; இப முகனை

ஈன்றாள்! வருக; எழில் மாயன்

தங்கை! வருக; காரை நகர்

சத்தி! வருக; மேனை தரும்

மங்கை! வருக; கொப்புடைய

மாதா! வருக, வருகவே. (5)

அணங்கே! வருக; எனக்கு அருளும்
அமலே! வருக; முப்புரத்தைத்
தணந்தாய்! வருக; அரி நடத்தும்
சமர்த்தி! வருக; சார் மூன்று
குணத்தாய்! வருக; மா காரைக்
குடியாள்! வருக; பரம்பொருளை
மணந்தாய்! வருக; கொப்புடைய
மாதா! வருக, வருகவே. (6)

துதிக்க வருக; பத்தர் தனைச்
சூழ வருக; மூதறிவைப்
பதிக்க வருக; புத்தமுதப்
பாகே! வருக; ஊழ் வினையை
சதிக்க வருக; கைக் களிற்றின்
தாயே! வருக; காரை நகர்
மதிக்க வருக; கொப்புடைய
மாதா! வருக, வருகவே. (7)

பணியே! வருக; எனது கண்ணுல்
　　பார்க்க வருக; பதத்தின் மலர்
அணிய வருக; எங்கள் குலத்து
　　அரசி! வருக; எனது பவம்
தணிய வருக; காரை நகர்ச்
　　சத்தி! வருக; ஒளி திகழும்
மணியே! வருக; கொப்புடைய
　　மாதா! வருக, வருகவே. (8)

அடுத்து வருக; எனைப் புரக்கும்

அம்மே! வருக; கயற்கொடியும்

பிடித்து வருக; விந்தை தொழும்

பிடியே! வருக; அரிமீது

நடித்து வருக; வாழ் காரை

நகராள்! வருக; மறைமொழித் தேன்

வடித்து வருக; கொப்புடைய

மாதா! வருக, வருகவே. (9)

தருக வருக, அருள் அதனை;

தாயே! வருக; எனது வினைக்கு

உருக வருக; காரை நகர்

உடையாள்! வருக; எற்குநிதி

பெருக வருக; வழுதி தரும்

பிடியே! வருக; இப்பொழுதே

வருக, வருக; கொப்புடைய

மாதா! வருக, வருகவே. (10)

முற்றும்.

திருமகள் அச்சகம்,
காரைக்குடி.